

POETRY DAY 2025

*Do you like poetry?
Do you like to recite?
Then this is the place for you!*

**Let's say a poem together
at the University Library
and Archives!**

**Read your favourite poem
with us!**

**Date:
10-11 April, 2025**

**Place:
SZE ULA Central Library,
9026 Győr, Egyetem tér 1.**

Contact: konyvtar@sze.hu

*A video of the event will be made available on the library's
YouTube channel and on the university's social media pages.*

More infos:

Nemzetközi hallgatóknak For international students

I. szint

Kányádi Sándor: Három székláb

Van egy kisszék,
háromlábú,
három lába:
három bábu.

Egyik: Billeg,
másik: Ballag,
harmadik meg:
Billegballag.

Így a kisszék
meg nem állhat,
szidja is a
három lábat.

Állj meg, Billeg!
Nyughass, Ballag!
Ne lipinkázz,
Billegballag!

De ők aztán
csak azért se,
nem hallgatnak
a kisszékre.

Billeg ballag,
Ballag billeg,
s Billegballag
ballag-billeg.

Jár csak jár
a három tébláb,
ringatózó
három székláb.

Kedvébe
eképpen járnak
a kicsi szék
gazdájának

Bertóti Johanna: Kérvény

Kedves Tavasz, kérünk,
a Napot ma végre
aranyárga brossként
tűzzed fel az égre!

Hiszen ott a helye.
Csillogjon ékesen,
illik, hogy a világ
ilyenkor szép legyen.

Ne engedd semmiképp,
hogy a hó, az eső
elmossa kedvünket!
Zöldelljen a mező!

Az eget színezd ki,
legyen szép égszínkék!
Odafenn vidáman
szálljanak kékcinkék!

Kányádi Sándor: Citerára

volna kedvem volna
nemcsak egy tavaszra
számát se nyitánám
sohase panaszra

ülhetne énrajtam
akármilyen felhő

hogya én volnék a
szemközti nagy erdő

így egyszál-magamban
kedvem is csak loppal
takarózhatom a
saját árnyékkal

Juhász Gyula: Vándordal

Mienk a veszély és
Mienk a világ.
Mienk a madár és
Mienk a virág.
Mienk az országút
És mienk a kocsmá.
A távolba nézünk
Meg a csillagokba,
Meg a csillagokba!

Tiétek a boldog
Családi szoba,
Tiétek a börtön
Meg a palota.
Tiétek a harc és
Tiétek a béke,
Mi megyünk dalolva
A végtelenségbe,
A végtelenségbe

Fodor Ákos: Axióma

mire megtanulsz
énekelni, dalod már
rég nem arról szól

Fodor Ákos: Gyakorlat

segíts mindennek
olyannak lennie, mint
amilyen úgyis

Fodor Ákos: A teremtmény éneke

Új szememmel nézni
a régi képre: ez a
mi alkotásunk.

Fodor Ákos: Játék-szabály

Mihelyt csatának
tekinted az életet:
el is vesztetted.

Kányádi Sándor: Rajz rigóval

Ákombákom
levelek a fákon.
Limb-lomb susogó,
alatta ül nagyapó.
Mellette élete párja,
néznek együtt föl a fára.
Fejük fölött a rigó
azt füttyüli: élni jó.

Kányádi Sándor: Sóhajlás

kútnak lenni volna jó
utas-ítatónak
diófának vagy a fán
füttyentő rigónak

rigófüttynek volna jó
lenni bár egy hangnak
jönni-menni volna jó
akárcsak a harmat

Hervay Gizella: Kék vers

A szilva nem tudja, hogy kék,
az alma nem tudja, hogy piros,
a csecsemő nem tudja, hogy szabad.

Csak él, csak nő, csak nevet,
s nekem a kék szilva,
a piros alma, a zöld fű is nevetés.

Szilvával, potyogó szilvával
nevetek vissza fiamra.
Neki a nevetés is csak
szilva, alma vagy fű,
kék, zöld, piros.

Piros, kék, zöld játék,
forgó föld, forgó szilvafák -

Állj meg, játék! szédülök.
Állj meg, játék!
Tágulj a szemembe, világ!
Tágulj, szemem, a világra!
Kék, zöld, piros világ,
nevetés-világ.

Pörögj, pörögj, játék-világ,
a végtelenig,
a végtelentől az értelemig.

Nőj fel szememben, világ,
nőj fel, világom,
mint az értelem
fiam szemében

Zelk Zoltán: Este jó, este jó ...

Este jó, este jó,
este mégis jó.
Apa mosdik, anya főz,
együtt lenni jó.

Ég a tűz, a fazék
víznótát fügyül,
bogárkarika forog
a lámpa körül.

A táncuk karikás,
mint a koszorú
meg is hal egy kis bogár,
mégse szomorú.

Lassú tánc, lassú tánc,
táncola plafon,
el is érem már talán,
olyan alacsony.

De az ágy meg a szék
messzire szalad,
mint a füst, elszállnak a
fekete falak.

Nem félek, de azért
sírni akarok,
szállok én is, mint a füst,
mert könnyű vagyok ...

Ki emel, ki emel,
ringat engemet?
Kinyitnám még a szemem,
de már nem lehet ...

Elolvadt a világ,
de a közepén
anya ül, és ott ülök
az ölében én.

II. szint

Weöres Sándor: Ha nézem a világot

Ha nézem a világot
a világ visszanéz
azt mondom, összevisszaság
ő feleli, teljes egész.
Azt mondom, csupa valótlan
a semmiség ragyog
ő feleli, nézz meg jobban
a valóság én vagyok.
Azt mondom, merő idegenség
sok átsuhanó tünemény
ő feleli, nézz a tükörbe
amit ott látsz, az vagyok én.

Hervay Gizella: Ág

Elnézem ezt a görbe ágat,
ahány görbület rajta, annyszor tört újra
és újra a fény a nap felé.
Sose láttam még ilyen tökéletesen
egyenes vonalat!
Így fordulok én is örökké újra és újra
emléked felé:
tűnő szerelmem, éltető napom.

Radnóti Miklós: Két karodban

Két karodban ringatózom
csöndesen.
Két karomban ringatózol
csöndesen.
Két karodban gyermek vagyok,
hallgató.
Két karomban gyermek vagy te,
hallgató.
Két karoddal átölelsz te,

ha félek.
Két karommal átölellek
s nem félek.
Két karodban nem ijeszt majd
a halál nagy
csöndje sem.
Két karodban a halálon,
mint egy álmon
átesem.

Ady Endre: Én szép világom...

Én szép világom,
Boldogságom.
Arcod borusnak
Miért látom?
Sóhaj tör elé
Kis szivedből,
Ragyogó könnycsepp
Szép szemedből.

...Ha hű sziveddel
Érzed, érzed,
Hogy el fog veszni
Üdvösséged,
Csókolj meg forrón
Utoljára,
Haljunk meg most a
Boldogságba!..

József Attila: Amióta...

Amióta megláttalak,
Szebben süt a nap le rám
És azóta százszor szebben
Dalol a kis csaló.
Csak a piros ajkad néma
S mosoly rajta nem fakad,
Saját magam árnya vagyok,
Hisz csókolnom nem szabad.

Amióta megláttalak,
Illatosabb a mező
És azóta tövis nélkül
Áll a büszke rózsató.

Csak a lelked lett fagyosabb,
Csak a szíved lett büszke,
S szerelmemtől lobbant lángra
A kétségbeesés üszke.

Amióta megláttalak,
Örök tavasz ég virul
És azóta kis madarat
Kis leány nem tart rabul.
Csak te tartasz foglyul engem
S csak a szívem csupa seb;
A neveddel ajkaimon
Halok meg! - úgy édesebb

Baumann Tímea: Hangrend - fonatikai munkafüzet versei:

Weöres Sándor: Galagonya

Őszi éjjel
izzik a galagonya
izzik a galagonya
ruhája.

Hogyha a Hold rá
fátylat ereszt:
lánnyá válik,
sírni kezd.

Zúg a túske,
szél szalad ide-oda,
reszket a galagonya
magába.

Őszi éjjel
izzik a galagonya
izzik a galagonya
ruhája.

Weöres Sándor: Olvadás

Csip csepp
Egy csepp
Öt csepp
Meg tíz
Olvad a jégcsap,
Csepereg a víz.

Vásárhelyi Géza: Hajnali hó

Hallom hogy hullasz halk zizegéssel
Hallom hangodnak pelyheit
Hallom hogy hullani el nem késel
Hallom mosolyod téli kertjeit

Hallom hogy élsz hallom hogy meghalsz
Hallom hogy talán nem menekedsz
Hallom hogy hullasz hallom hogy árulsz
Hallom hogy talán már nem szeretsz

Hallom hogy hallom hallom hogy hallod
Hallom hogy hallani hallani hó
Hallom hangtalan halni a hangod
Hallom hogy hullik a hajnali hó.

Szabó T. Anna: Angyalok

Puha ködbe
burkolózva
mint a téli
csillagok
néznek –
titkon sejted őket –
gyermekarcú
angyalok.

Érthetetlen,
hallhatatlan,
csöndbe mártott
dallamok –
fellegekből
leskelődő
láthatatlan
angyalok.